Temps Pasqual - Pentecosta

Per FrancescR el dl., 17/05/2021 - 00:00

Ac 2,1-11
1Co 12,3b-7,12-13
Jn 20,19-23

L'Esperit: la fantasia de Déu

Permeteu-me que comenci aquestes paraules amb un petit lament: cada any ens agafa aquesta festa amb l'esperit cansat, amb la necessitat de sortir fora. Tot és legítim perquè aquests curs no ha estat precisament senzill, sinó molt mogut, molt frustrant, gairebé irrespirable. I precisament la Pentecosta és la festa de l'alè de Déu, del Terrabastall del Cenacle i de la força de la seva vitalitat. Així com la festa de la Resurrecció és la gran festa de la Persona de Jesús, encarnat, viscut, mort i ressuscitat, la Pentecosta és el mateix per a l'Església, quan aquell petit grup de persones humanes torna a ressuscitar, quan estaven ja mortes i sense alè, després del gran fracàs de Jesús.

Però a Déu no se li acaba la imaginació. I per això "inventa" un esdeveniment que és meravellós: La Pentecosta. Mogut per l'amor, que ens té, posa en joc tota la força de la seva fantasia. El Pare ha deixat el seu segell en la creació; i ens ha regalat un món que "era bo de debò…" Jesús ha près el seu protagonisme fent un pas més: l'Encarnació, assumint la nostra condició humana, fent-se un de nosaltres, captenint-se com una persona qualsevol. I l'Esperit, què farà? Seguirà aquest viatge d'acostament a nosaltres, vivint en el nostre interior més profund. És el Déu "EN" nosaltres. Sant Agustí ho diu així: "més íntim que la meva intimitat." I des de dins nostre, va treballant-nos, va fent de les seves…suggerint amor, buscant llibertat, inventant gestos de solidaritat i de justícia, a qualsevol persona que el vulgui escoltar dintre seu.

Amb una fantasia que no té aturador. I ara, deixeu-me que imagini. Tots sabem què és un calidoscopi: un petit estri, un tub ple de paperets de colors ben diferents. I amb tres mirallets que fan que els papers de colors agafin un relleu i una consistencia gairebé màgica fent dibuixos simètrics inversemblants, variadíssims i bellíssims. Aquests tres mirallets poden ser, per exemple, la veritat, la bondat i la bellesa, que són llavors plantades en la terra bona de tota cultura humana, religiosa, artística, social i personal…

L'essència de la condició humana és buscar, trobar, investigar, deixar-se impactar, imaginar mons millors. Tot això HO FA L'ESPERIT DE DÉU en l'interior de la naturalesa humana, en el seu cap, en el seu cor, en la seva capacitat de decidir, de fer un món millor. SOM POSSEÏTS PER L'ESPERIT DE DÉU. I Ell guia la Humanitat, l'Església de Jesús, encara que no ho sembli, per fer un "cosa nova".

Fins i tot aquelles persones que no compten amb la dimensió transcendent de la vida, també en el seu calidoscopi particular construeixen els dibuixos d'un món més humà. Sense aquesta Força d'Imaginació no existirien tantes iniciatives per construir una Església millor, una Societat més humana. I, com ens ha explicat el text dels Fets dels Apòstols, "tots ens entendríem", perquè parlaríem el matexi llanguatge de l'amor, de la bondat, de la bellesa i de la veritat. Malaguanyada fantasia de Déu si no som fidels a la riquesa de vida que ens porta l'Esperit de Déu…!

ETIQUETES
ESPERIT FANTASIA NOVETAT